

Разам з Максімам

Асветніцка-забаўляльная праграма "Веснаход" адбылася ў рамках музейнай акцыі "Ноч музеяў" у менскім Музеі Максіма Багдановіча.

- У нас у Музеі разгорнута невялічкая новая экспазіцыя, прысвечаная М. Багдановічу, распавяла супрацоўніца музея Ірына Мышкавец. - Заўсёды ў ноч музеяў з'яўляецца нечаканы новы экспанат. Такім экспанатам на гэты раз стала запісачка, напісаная Максімам Багдановічам да Зоські Верас у 1917 годзе. Яе яшчэ гледачы не бачылі. Гэта экспанат фондаў Дзяржаўнага мастацкага музея. Максім Багдановіч сябраваў з Зоськай Верас. Яны бачыліся ў Менску, Гародні, Вільні, гэтыя гарады іх звязвалі.

Ён напісаў: *"Сягоння я пачуў, што мая нешчасліва дзевачка. І думаю ўвесь вечар аб гэтым. Але жывем мы як чужыя людзі. І не да чаго дадумачца не можна."*

Насамрэч, Зоська Верас не была чужой для Максіма. Утраіх з Аркадзем Смолічам яны ладзілі ў Менску мерапрыемствы, рыхтавалі да выдання "Хрэстаматыю" для чытання для беларускіх дзетак. Але ў Менск Багдановіч прыехаў дзеля іншай дзяўчыны - Ванды Лявіцкай. У Зоські Верас быў дэфект слыху, але яна пражыла доўгае плённае жыццё, амаль стагоддзе, і сябрывала з многімі дзечамі беларускай культуры. На дзяся-

тым дзясятку Зоську Верас прынялі ў Саюз беларускіх пісьменнікаў, а ў 93 гады яна пабачыла выдадзеную ў Менску кніжку сваіх вершаў і апавяданняў.

- Зараз вясна, спавяюць салаўі, лётаюць матылі. Таму мы вырашалі ўключыць у вечарыну арт-праграму "Фарбы траўня" - маляванне крэйда на асфальце, выраб папяровых матылёў. У працэсе малявання бацькам і дзеткам дапамагалі вучні Менскай мастацкай вучэльні і студэнты БДУКіМ, - паведаміла Ірына Мышкавец.

У час літаратурнай імпрэзы "Разам з Максімам" ўпершыню прагучалі вершаваныя радкі Багдановіча ў японскім стылі - танкі - на японскай мове. Максім Багдановіч першым з беларускіх паэтаў звярнуўся да напісання традыцыйных японскіх вершаў. Багдановіч адзін з тонкіх нацыянальных паэтаў, які сінтэзаваў культурныя традыцыі Еўропы і ўсходу. Знаёмства з паэтычнай спадчынай паэта, які высяляў далёка ад Радзімы, але вёў няспынную працу над пашырэннем свайго кругагляду, над узбагачэннем памяці выдатнымі здабыткамі паэтычнай культуры, перакладаў на родную мову творы Гарацыя і Авідзія, Гейнэ і Шылера, Верхарна і Верлена, натхняла малых творцаў ва ўсе часы.

Пераклала вершы на родную мову кіраўніца Цэн-

тра японскай культуры ў Менску спадарыня Масако Тацумі. Супрацоўніцы музея выйшлі да аўдыторыі ў традыцыйных кімано і чыталі вершы па-беларуску, а спадарыня Тацумі - па-японску.

- Я вельмі ўзрадавалася, калі мне прапанавалі перакласці вершы вашага любімага паэта. Але гэта было даволі складана. Мы з загадчыцай бібліятэкі гарталі слоўнікі, шукалі адпаведныя моўныя варыянты. Я старалася перакладаць так, каб слухачы зразумелі, што тэкст быў напісаны стагоддзе таму і мае адценне даўніны.

Дзяўчаты выканалі "Майскую песню" Максіма Багдановіча, а Юяэ Тацумі сыграла на цымбалах далікатную мелодыю старажытнай песні "Сакура".

У той жа вечар ў Траецкім прадмесці адбываліся некалькі мерапрыемстваў у розных музеях. У Музеі гісторыі беларускай літаратуры можна было пазнаёміцца з творчасцю жанчын-паэтак: Таісы Бондар, Яўгеніі Янішчыц, Раісы Баравіковай, Веры Вярбы і іншых ў экспазіцыі "Апякункі беларускіх нябёсаў".

Тут працавалі майстар-класы па маляванню акварэлю і па вырабу дэкаратыўных паштовак. У Дзяржаўным музеі прыроды і экалогіі адбылася забаўляльная праграма са спевамі і відэашэрагам, прысвечаная кветкам і жывёлам.

Эла Дзвінская.